

Ä va upå do tidi ä fanns bljog krippär

Ibland sulld mann båtå äls-å nån, men så fort vir addum kemi inåni döri båti nånn gard, då drog i fadä i stjorto däst ann bukkät si nid å ärd vänd i säjd fö nå. Ä va sumu sak vänn gångg.” sum vir färå emat snart?!”

Sä vårt ä ana tidär då i add lära mi sykkla å köjtät i gardum å sald majbljomär å ållt så va. Yvyr ållt däjnt mann kam add däm jätt sturt föstäv dar ä stod nå epäl älld nån vidåkårg. Je slarvmatta brukät ä ligg ini föstävi, je matta dar däm add vevi ini gambäl färdåbruka klädä å sund låkån. Int nå pynt älld nå ana så låg fyry. I föstävi kändd man minn jätt tag vänd ä va fö fok så bodd inåni nästa dör. Um dämm va snällär så luftät ä litä sött släkså vanilj, å va ä arbetsamt fok va ä mer son sãm jord å kvåda. Ibland tost int i go lënggär änd båti föstävä. Då tanät i dan frå å sättäv ljotäst i duvd upå männ Crescent. Ä va jänn ärva-sykkel minn rakt styrä så add veri lila nå tag i tidn.

Um i knakkät upå nästa dör då galät däm att i sulld kumå in, å förrästn va ä full unödät å knakka, ä va ju bar prästn så brukät va so fasulin. I ställät mi upå tryskoli å vegd fram å ätt bakär. Ä brukät va någu kelingg minn bljomät förkläd å jätt kläd upå skållam så älldå donät ini tjötji. Ibland add kalln lagt blåblusn utå bruni å sät å låjtät si fram yvyr bordi mäss ann mukät i si tjöt å päron älld je klimpsåppa. I mosskät upp mi å klämmät fram mätt ärnd min ogor nidå skom : ”vilir tjöp majbljomär?” Ä villd däm nästan jämt. Då va ä dags fö mätt trumf-kort; um ir tjöpir två så få ir jänn tussilago o! Då skratät däm.

Inå däm flukkät fram nå päng frägät däm: ”Ukän eg di då? Kum fåm vir sjå!” Ä då glisät i mäss däm djetät å, å ibland tog däm att mi upå fotji, anas fikk i tålå

um att i va kullo Mas Kalle, å då vårt ä jämt så träjvli å däm villd a redå ållt möjli um ur ä va minn våss, å så sulld i äls emat.

”Tack fö tittn!” säjd kelingär då däm add stuppa ättbakär pundjän ini skafferi älld nidi någu låda.” Titt att nåtag” let i , fö ä add i redå att man sulld svårå, å då skrattät däm jätt tag til.

Suttär Budgatu känd i mi säkar, dar va ä mjästäv gardär dar ä va nån emä, men jänn gång bar ä åv nårdyvyr o. Då kam i boti je släjk villa. I visst att ä fanns vändasfok, å däm add arbetskläd så däm brukät, å sä add däm nå finär nå ini nån skrubb sånt däm träjvdäs i, men så dämm pinglät å si då ä va kalas å begravninggär. Å sä fanns ä sundasfok så kund a kalasbrakkor nårsåmälst, däm va kämbadär å finär i åri fö jämnan, ä va däm så kam minn kvättmat å ryntät upå nevä då ä luftät fjosi uti fjosi.

Då i såg att ä va je rindjklukk ata döri upå doda villo å jänn grasklippär minn motor utå gardim, då tänkt i att eta måst full vårå sundasfok så bodd son. I add ärt att jänn karr sulldint a störr grasmatt än ann kund stjöt utå motor, så dan ini ädd ä bort ve je styplå kelingg.

Uku spennande vrd  yppnt si a eta lldi! I klmmt up rindjklukko  tog i andtaj, -  va lsa fast i rd nn pysi dan ini! I sg att  vaggt si ini villon o, f  va je uvli dr min krust  fint glas. Inggn galt att i sulld kum in, istll va  je issi kelinggrst s undrt ukn  va.  sg int jt dm add n fstv!

Kelindji kam kjtdnd min Carmen curlers upi rskllam   luftt s  svjdat i nev, o yppnt je lldr s liti glipa i drum, bar so pass o kund sj mi. ”Vi ska inte ha ngonting!” let o ,  s drog o att dri min glasgarneringg  llt. I add int inna sagt att o kund f jnn tussilago jnn gng!  va d i vrt vari att  sulld kunn bi svrt t liv inmil.

Britt-Inger Nilsson